

Poul Kastrup

Lydens Mysterium

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Lydens Mysterium

Paul Kastrup

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

Lydens Mysterium

Af Poul Kastrup

Åndsvidenskaben taler om lydmagi

De, der er fortrolige med den mere eksoteriske lære, ved, at man tillægger lyden – uanset om det drejer sig om toner eller det talte ord – meget stor betydning. Man taler i den forbindelse om begrebet *lydmagi*. At lyden har en langt større betydning end almindeligt antaget, og samtidig peger på mystiske gåder, skal der i denne artikel gøres forsøg på at forklare.

Det vil være nødvendigt at beskæftige sig såvel med den "gamle" klassiske esoteriske opfattelse, som desuden skjules under symboler, som med en mere nutidig opfattelse af vibrationer og resonansfænomener. Der er en indre sammenhæng i det hele, og der udgår fra alt dette en gådefuld antydning af, at nogle af de største esoteriske og universelle kræfter skjuler sig i lydens mysterium – i ord og toner. Det er ikke bare et udtryk for en stemning, når Johannesevangeliet indledes med:

"I begyndelsen var Ordet..."

Ord, toner og støj

Man kan groft inddele lydene i tre kategorier: *Ord*, *toner* og *støj*. Støjen, som man her i Vesten er mest fortrolig med, er det kaotiske virvar af mange forskellige lydfrekvenser, der ikke er i stand til at vække resonanssvingninger eller formidle højere principper til menneskets bevidsthed.

En pludselig gennemtrængende lyd kan resultere i et chok, men den konstante virkning af uharmoniske lydsvingninger kan resultere i nedbrydning af bevidstheden, og det er da også en kendsgerning, at de frygtelige støjpåvirkninger, som er et dominerende træk ved Vestens civilisation, er årsag til mange nervøse lidelser hos nutidens mennesker. Støj er det *primitive* uro-element, og efterhånden som den menneskelige bevidsthed udvikles, harmoniseres lyden i henholdsvis ord og toner.

Ordet er forbindelsesleddet

Ordet danner forbindelsesleddet fra bevidsthed til bevidsthed og gør menneskehedens oplevelser til fælleseje. Tonerne åbenbarer den guddommelige harmoni, der hersker i naturen og Universet. Hvor ord og toner knyttes sammen, opstår det første forsøg på en lydmagisk virkning, når ordene synges eller messes, fordi tonerne bærer ordene, og deres mening får derved en ny betydning og skaber en større oplevelse.

De gamle civilisationer kendte til den lydmagiske virkning, og der skal i denne forbindelse nævnes to lyde – nemlig *M-lyden* og *S-lyden* (snarere Sj).

Feminine og maskuline lyde

Der er bestemte grunde til, at man kan kalde M-lyden feminin og S-lyden maskulin – den første passiv og den anden aktiv. Det er ikke tilfældigt, at det kvindelige element på de fleste sprog ofte forbindes med M-lyden.

Eksempelvis hedder moder på tysk **Mutter**, på fransk **Mere**, på latin **Mater**, på engelsk **Mother**, på spansk **Madre**, ja selv i udtrykket for en ung pige kommer M-lyden naturligt frem i en række sprog: Tysk **Magd**, engelsk **Maid**, dansk **Mø**.

En speciel afledning er udtrykket *mand*, der nok er maskulint, men som ikke desto mindre er afledt af sanskritordet "*manas*" for menneske. På engelsk betyder ordet "*man*" som bekendt begge dele, og på dansk og svensk er tilføjet endelsen "*-ske*", der er decideret hunkønsbetegnelse (jvf. *syerske*, *sygeplejerske* etc.) til *menneske*, og navnlig det svenske "*människa*" omtales altid som "*hon*" (hun), selvom der er tale om en mand.

På tysk findes ordet *Mensch*, og det er muligt, at der i de forskellige sprog instinktivt er tilstræbt en sammensmeltning af den feminine M-lyd og den maskuline S-lyd. Denne maskuline S-lyd (eller Sj) er bevaret i italiensk **Signor**, spansk **Senor**, fransk **Seigneur** og **Sire** (Monsieur er egentlig *Mon Sire*, min Herre), engelsk **Sir** samt muligvis afledt til det russiske *Tsar*, der alle viser hen til det maskuline begreb *Herre*.

Lydmagisk kraft

Der kunne nævnes mange flere gådefulde sproglige eksempler på feminine og maskuline lyde, men hvis man analyserer de to lyde, viser det sig mærkeligt nok, at M-lyden lydmagisk på en vis måde står "over" S-lyden, for M-lyden betegner noget af det højeste indenfor åndsvidenskaben, og her ser man har det højeste som det jomfruelige, ubesmittede moderprincip, selve Moder natur.

Det er derfor ikke tilfældigt, at Jesu moder fik M-navnet Maria, ligesom Buddhas moder hed Maya. I de forskellige sprog er den oprindelige betydning af disse lyde som udtryk for feminine og maskuline kræfter som regel gået tabt i tidens løb, og da der har fundet mange afvigelser sted, har det talte ord mistet en del af sin lydmagiske kraft.

Den katolske messe

Når den katolske kirke fortsat afholder messen på latin, er det fordi den oprindelige lydmagiske virkning ville gå tabt ved oversættelse til forskellige sprog, hvor ordene ville få andre lydværdier. Den esoteriske tydning af de magiske lyde (og der er naturligvis betydelig flere end dem, der her beskrives) er baseret på forståelsen af det talte ords kraft til at vække oversanselige kræfter.

M-lyden opfattes som lyden for menneskets ophav – selve Moder natur. S-lyden er altid blevet kaldt *ild-lyden* og opfattes symbolsk som ildens knitren og hvislen (Sj). Ilden er *bevidsthedens ild*, der opfattes maskulint som jeg-bevidstheden. Det græske sagn om Prometheus, der stjal ilden fra guderne og bragte den til Jorden i et hult rør, symboliserer i virkeligheden jeg-bevidsthedens ild, og røret er rygsøjlen, som denne jeg-bevidsthed er knyttet til – bl.a. ved kundalini-kraften.

Jesus og Jehoshua

Navnet Jesus var oprindeligt Jehoshua, der indeholder ild-lyden (Sh), og det specielle er, at hvis denne lyd fjernes fra navnet, får man ordet *Jehova* – et gudsnavn. Jesus kan derfor fortolkes som en ægte Guds søn, som i sig udtrykte ildens begreb, jeg-bevidsthedens symbol og et udtryk for det nyskabende element. S-lyden er på denne måde udtryk for den bevidsthedsmæssige fornyelse af urstoffet – en nyskabelse på et høje-re plan. Det er i denne forbindelse mærkeligt, at på forskellige sprog er ejefald udtrykt ved tilføjelse af ild-lyden "S". Ejefald hedder for øvrigt – og betegnende – på latin *genitiv* (af genesis, skabelse).

Ildlyden Sj har også gennemgået forskellige forvrængninger i tidens løb, og ofte er S'et bortfaldet og "J" eller "I" er blevet tilbage, men lyden er stadig i familie med ild-lyden. Det stærke tyske udtryk for "jeg" er "ich", på dansk "jeg" (burde altså egentlig være "Sjeg"), på engelsk er det skrumpet ind til "I" (udtales "ai"), på fransk "Je" ("sjø").

Det er vigtigt at bemærke, at M-lyden, der er en blød feminin nasallyd, ikke kan udtales uden brug af stemmebåndet (tonen), mens S-lyden udtales uden tone, snarere som en hvislen, der i virkeligheden er meget højere lydfrekvenser, også kaldet overtoner. Men det er netop overtonerne, der i tonernes rige giver musikken karakter – altså igen et nyskabende lydmagisk supplement til tonebegrebet.

Mantra og musik

Den lydmagiske brug af det talte ord kaldes med et indisk udtryk for "mantra" (igen M-lyden), og den højeste påkaldelse er lyden "OM" eller "AUM", der også ligger til grund for det kristne "Amen". Hvis man gentagne gange intonerer "OM" ("AUM") med stærk nasallyd, kan man, mens man intonerer lyden, fornemme en ret kraftig toneresonans i hovedet.

Hvis man har prøvet at stå tæt på en kirkeklokke, vil man have fornemmet den samme tonevirkning mellem klokkeslagene (det rungende, malmagtige). Det er i virkeligheden OM-lyden kraftig forstærket – og det er også den oprindelige årsag til, at kirke- og tempelklokker bruges som led i gudstjenester. Klokkens klang har derfor en esoterisk betydning. At dens form også har en mystisk betydning forklares senere.

Resonans-fænomenet

Nogle mestre har oplyst, at der findes lydcombinationer, der er i stand til at skabe meget stærke (og farlige) oversanselige kræfter, og det er mærkeligt, at undersøgelser i nyere tid tyder på, at lyd kan skabe større og kraftigere ting end bare at "lyde". Der er her grund til at fokusere på resonansfænomenet. Det vil sige, at lydsvingninger er i stand til at skabe vibrationer i fysisk stof i mere eller mindre forstærket grad afhængig af resonansen. Det er almindeligt kendt, at glas kan springe under påvirkning af lyd.

Følgende citat er fra Leon Hoffmanns bog *Musikkens magi*, hvor der gives et eksempel på lydmagisk virkning:

"En amerikansk violinist Jasper fra Boston påstod, at han alene ved sit spil kunne skabe et nervechok hos musikalske mennesker, og det blev ivrigt debatteret i den amerikanske presse, men de amerikanske myndigheder i Boston nedlagde i 1926 forbud mod et sådant forsøg. Jasper indbød nu tre professorer i fysik til at overvære nogle forsøg, hvor han ved hjælp af sine jazz-rytmer ville knuse alle glasgenstande i nærheden. Jasper blev sammen med de tre professorer lukket inde i en salon med tre høje søjlespejle. Han begyndte at spille en langsom melodi, men på én gang slog han over i en hård rytme, og straks sprang alle tre spejle, som om de var skåret igennem med en diamant. Jasper forklarede, at han havde øvet sig i fem år, før forsøgene lykkedes. Ved bestemte tonegrupperinger lykkedes det for ham at sætte atmosfæren i så kraftige svingninger, at glasmolekylernes ligevægt blev ophævet. Han gentog eksperimentet og fik ved hjælp af sit spil en stor glasskive til at springe i tusinde stykker oven i købet på lang afstand".

Noget tyder altså på, at hvis der skabes et bestemt resonansforhold mellem lyd og stof, ville det måske endog være muligt at skabe, hvad der kunne kaldes en lyd-mæssig *kædereaktion*, sådan at bestemte vibrationer, der én gang var sat i svingninger, kunne fortsætte af sig selv i stadigt stigende omfang. Det lyder måske fantastisk, men det kunne trods alt løfte en flig af sløret, der dækker gåderne om de gamles civilisationers kendskab til lyd-magi. Der findes overbevisende esoteriske beretninger om, at f.eks. pyramiderne *ikke* blev bygget ved slid og slæb, men at bygmestrene transporterede de kæmpemæssige blokke ved hjælp af magi, hvor de navnlig anvendte lyd-magi.

Indiske Vimanas eller luftvogne

De gamle indiske "vimanas" eller luftvogne blev sat i gang ved lyd vibrationer, og man regner med, at disse vibrationer navnlig forårsager resonansfænomener i den æteriske del af stoffet snarere end i den fysiske.

I nyere tid findes tilfældet Keely og hans "dynasfæriske kraft". Dette mærkelige tilfælde blev aldrig fuldt opklaret, men det ser ud til at den amerikanske opfinder Keely fandt den gamle hemmelighed om lyd-resonansens evne til at skabe kræfter af æterisk art, som igen kunne virke tilbage på fysisk stof. Ved at skabe en bestemt lyd vibration fik han en elektrisk motor til at køre, og det kunne tyde på, at det omgivende æteriske felt gennem vibrationer dannede elektriske kræfter i motoren.

H.P. Blavatsky skriver i *Den Hemmelige Lære*, at Keely blev forhindret i at udbrede sin opdagelse af de æteriske energier, fordi man på "højere sted" vidste, at det var for tidligt, for den forbindelse mellem lyd og æteriske kraft, Keely havde opdaget, var "den frygtelige, sideriske kraft, som på Atlantis kendtes som Mash-Mak".

UFO-fænomenet

I relation til denne mulighed for at kunne frigøre den enorme æteriske energi i forbindelse med lyd vibrationer er springet ikke langt til de gådefulde fænomener, der kaldes "flyvende tallerkener", som – efter utallige vidners beretninger – udsender en melodisk, summende konstant lyd. Og desuden betragter man det for givet, at drivkraften er af æterisk natur ligesom den, Keely opdagede, men denne hemmelighed tog han med sig i graven. Og på samme måde med de indiske "vimanas". I sin bog *Flyvende tallerkener er landet* peger Desmond Leslie netop på forbindelsen mellem denne kraft og lyden.

Kirkeklokker

I denne artikel om lydets mysterium, der er meget ufuldstændig, er mange tilsyneladende forskellige begreber blevet berørt – sproglige udtryk, kirkeklokker, motorer og flyvende tallerkener – og alligevel er der en mystisk sammenhæng, hvis man først opdager det skjulte, forbindende led, som efter sigende hører til en af mestrenes bedst bevogtede hemmeligheder. I forbindelse med kirkeklokkerne blev det tidligere nævnt, at formen sikkert ikke er uden betydning, og det mærkelige er, at samtlige fotografier af flyvende tallerkener viser dem som en slags fladtrykt klokke!

Måske er det en tilfældighed, men når man studerer den slags fænomener møder man efterhånden så mange sammenfaldende "tilfældigheder", at man får en mistanke om, at bestemte ukendte love har betydning for både lyd og form.

Ordets kraft – kraftens ord

"I begyndelsen var Ordet", siger apostlen Johannes, og indenfor frimureriske samfund består det centrale i "Mesterordet". I Vedaerne tales der om "Kraftens ord". Overalt støder man på gådefulde antydninger af, at lydvibrationer rummer enorme kræfter, som endnu er ukendt for menneskeheden.

Og dog fornemmer man noget stort, når man lader sig påvirke af de vibrationer, der kaldes musik. Hvis man kendte den hemmelige lydsammensætning af ord og toner – selve den store hemmelighed om det skabende ord – den hemmelighed, som engang blev misbrugt af en anden planets menneskehed med katastrofale følger – ville man forstå omfanget af denne indsigt.

Gårdens løsning er skjult i musikken

I selve det talte ord ligger en ubeskrivelig magt på godt og ondt, selv hos almindelige mennesker, og alene denne kendsgerning burde vække til eftertanke hos mange. For det er ikke alene af betydning, *hvad* man siger, men også *måden*, man siger det på – ens valg af ord med den rigtige lydvirkning, men samtidig stemmens *tonefald*. I alt dette skjuler sig lydmagiske virkninger, som det absolut kan betale sig for interesserede esoterikere at beskæftige sig med. I resonansfænomenet, der kendes fra musikken, ligger gådens løsning uden tvivl gemt, og de skjulte æteriske kræfter, der styres af det talte eller sungne ord, er efter sigende endnu voldsommere end nutidens atomkraft.

Efter indvielsen lærte mesteren et mantra, hvis lyd er "*som mange vandes brusen*", og som kan få naturen til at skælve – og alligevel kender gennemsnitsmennesket alene lyden som et meddelelsesmiddel, et legetøj og et spil med ord og toner.

Men ...

"... i begyndelsen var Ordet ..."

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk